

SKANDINAVIENS STJERNE

[illegible] August [illegible] [illegible]

Mormonernes Kamp mod Græshopperne.

Vore Hustruer og vore Mødre i den evige Plan

Præsident J. Reuben Clark jr.

Tale holdt ved Hovedmødet ved den kvindelige Hjælpeforenings Konference i Tabernaklet den 3. Oktober 1946:

For at finde vore Hustruers og Mødres Plads i den evige Plan, maa vi gaa tilbage til Skabelsen og Befolkningen af denne Jord fra Begyndelsen, og dog maa vi huske paa, at Herren har sagt: »For mig har mine Gerninger ingen Begyndelse og ingen Ende«. (Pagtens Bog: 29: 33. og 39: 1. — 20: 26. — 61: 1. — 76: 4,88. — 6 13. — 93: 8—10.). Ligeledes maa vi huske, at Johannes erklærede: »I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud« (Joh. 1: 1—2.) og endvidere huske, at i vor Tid har Herren forkyndt for denne Jord, at Mennesket var ogsaa i Begyndelsen hos Gud (P. B 93: 29).

Jeg skal følge Skabelsens Historie ifølge min Forstaaelse af Skrifternes Rækkefølge. I vor Tid har Herren erklæret, at han »saa Evighedens vide Udstrækning og alle Himmelens serafiske Skarer, før Verden blev til« (P. B. 38: 1).

Efter at have vist Abraham »Fornuftsvæsenerne«, som blev organiseret før Verden var, sagde Gud: »Jeg kom ned i Begyndelsen midt iblandt alle Fornuftsvæsenerne, som Du har set, og organiserede dem« (Abraham 3: 21—22). Derefter holdt Gud, som Skriften fortæller, et stort Raad i Himmelen, som det ser ud til, at vi alle har deltaget i, og Han fortæller Abraham, at Han, Gud, stod midt blandt disse Intelligenser, og blandt disse var der mange ædle og store. Og Gud saa, at disse Sjæle var gode, og han sagde: »Disse vil jeg gøre til mine Fyrster, for han stod iblandt dem, som var Aander . . . og han sagde til mig: »Abraham, Du er en af dem, Du blev udvalgt før Du blev født.«« (Abraham 3: 22—23).

I det store Raad, som blev sammenkaldt, blev to Planer lagt frem for at skabe og befolke en Jord. Satans Plan gik ud paa at ødelægge Menneskets Handlefrihed og forløse hele Menneskeslægten, saa at ikke en eneste Sjæl skulde gaa tabt. Menneskene vilde da blive som Automater (Moses 4: 1—4).

Denne Plan blev forkastet, fordi al Vækst og Fremgang kommer gennem Arbejde og ved at overvinde Hindringer. Den anden Plan, som var fremsat af den Enbaarne, lod Menneskene have deres Handlefrihed, for at de kunde blive stærke og gaa frem i Lærdom, Kundskab, Visdom og Retfærdighed ved at overvinde Vildfarelser. Som en Del af sin Plan foreslog den Enbaarne: »Vi vil gaa ned, thi der er Rum der, og vi ville tage af disse Elementer og danne en Jord, hvorpaa disse kunne bo« (Abraham 3: 24). Denne Plan blev antaget. Skriften siger, at den Enbaarne Søn var den virkelige Arbejdsmand, som byggede Verden saavel som alt det, som er paa den, Planter, Dyr og Mennesker. Johannes sang i sin store Hymne, som udgør Begyndelsen til hans Evangelium, og som jeg allerede har citeret fra:

»I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Dette var i Begyndelsen hos Gud. Alle Ting er blevet til ved det, og uden det blev end ikke en Ting til af det, som er. I det var Liv, og Livet var Menneskenes Lys. Og Lyset skinner i Mørket, og Mørket begreb det ikke . . . Og Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os, og vi saa hans Herlighed, som en enbaaren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed« (Joh. 1: 1—4,14).

Endvidere saa Moses i et mægtigt Syn ved Guds Aand: »Hele Jorden, og der var ikke en eneste af dens Bestanddele, som han ikke saa og beskuede ved Guds Aand. Og han saa ligeledes Jordens Indbyggere, og der var ikke en Sjæl uden han beskuede den, og han saa dem formedelst Guds Aand. Og deres Antal var stort, ja, de var utallige som Sandet ved Havets Bred . . . Og den Herre Gud sagde til Moses: I mit eget Øjemed har jeg skabt disse Ting. Her er Visdom, og den forbliver hos mig. Jeg har skabt dem ved min Magts Ord,

hvilket er min enbaarne Søn, som er fuld af Naade og Sandhed« (Moses 1: 27—28, 31—32).

Vi maa videre lægge Mærke til, at Gud har andre Verdener i Universet. Han erklærede til Moses: »Og jeg har skabt utallige Verdener, og jeg har tillige skabt dem i mit eget Øjemed, og ved Sønnen, som er min Enbaarne, har jeg skabt dem... For se, der er mange Verdener, som er gaaet bort ved min Magts Ord. Og der er ogsaa mange, som nu staar, og de er utallige for Mennesket, men for mig er alle Ting talt, for de er mine, og jeg kender dem« (Moses 1: 33, 35, 7: 30, 36).

Efter at Herren havde beskrevet Jordens Skabelse i de seks Dage, som det er nævnt i 1. Mosebog og i Moses Bog, eller i de seks Tider, som det er nævnt i Abrahams Bog, gjorde han følgende Erklæring til Moses tilsvarende hans Ord til Abraham:

»Thi jeg, den Herre Gud, skabte alle Ting, som jeg har omtalt aandeligt før de blev naturlige paa Jordens Overflade, for jeg, den Herre Gud, havde ikke ladet det regne paa Jorden. Og jeg, den Herre Gud, havde skabt alle Menneskenes Børn, men endnu ikke en Mand til at dyrke Jorden; thi i Himmelen skabte jeg dem, og der var endnu intet Kød paa Jorden, ej heller i Vandet, ej heller i Luften. Men jeg, den Herre Gud, talede, og der opgik en Damp af Jorden og vandede hele Jordens Overflade. Og jeg, den Herre Gud, dannede Mennesket af Jordens Støv og blæste Livets Aande i hans Næse; og Mennesket blev til en levende Sjæl, det første Kød paa Jorden, og ligeledes det første Menneske. Desuagtet vare alle Ting skabte før; men de var aandelige skabte og dannede efter mine Ord« (Moses 3: 5—7).

Abraham fortæller om Menneskets Skabelse med disse Ord: »Gud dannede Mennesket af Jordens Støv og tog hans Aand (det vil sige Menneskets Aand) og satte den i ham, og de blæste Livsaande i hans Næse, og Mennesket blev en levende Sjæl.«

Saaledes var der to Skabelser af denne Jord, først den aandelige og saa den timelige. Men vi skal alligevel huske,

(Fortsættes).

Hundredaarskonferencen
i Danmark

Medlemmerne i Danmark har set frem til denne Hundredaarsfest, som skulde afholdes fra den 23. til den 28. Juli 1947, og det blev i Sandhed en vidunderlig Oplevelse.

Allerede Onsdag Aften ankom mange af de udenbys Gæster fra fjern og nær med Dampere og Tog, og endelig ved 12-Tiden kom de udenlandske Gæster, Missionspræsidenterne, fra Konferencen i Sverige. Pressemænd fra alle Blade var mødt op for at faa Interview med Præsident Sonne.

Kl. 12 blev Festen aabnet ved et Velkomstmøde. De udenlandske Gæster var følgende:

Præsident og Søster Alma Sonne og Ældste Wallace G. Bennett, den europæiske Mission, Præsident og Søster Selvoy J. Boyer, den britiske Mission, Præsident og Søster James L. Barker og Ældste Carol Liechty, den franske Mission, Præsident og Søster Jean Wunderlich, den vesttyske Mission, Præsident og Søster Cornelius Zappey og Ældste Thys Sipkema, den nederlandske Mission, Præsident og Søster Eben R. T. Blomquist, den svenske Mission, Præsident og Søster A. Richard Peterson, den norske Mission, Præsident og Søster Scott Taggart og Ældste Scott Taggart, den sveitz-østrigske Mission, Præsident og Søster Alma L. Petersen, den danske Mission, og Ældste Archibald F. Bennett, Sekretær for »Genealogical Society«, Utah.

De blev alle budt Velkommen af Præsidentinden for Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse, hvorefter alle Præsidentfruerne blev overrakt en smuk Buket hver. Derefter talte *Præsident Sonne.*

Efter dette Aabningsmøde blev der serveret en fin Frokost for ca. 225 Gæster. De udenlandske Gæster var begejstret for det smukke Arrangement og den gode Mad, mange af dem kommer fra Missioner, hvor den Slags er ukendt. Missionærerne underholdt Forsamlingen med Musik og Sang under Maaltidet. Lige efter Frokosten blev hele Forsamlingen fotograferet, og Pressen var atter mødt og tog

mange Bileder af *Præsident Sonne* og Missionspræsidenterne. Baade Billeder, Interviews og lange Artikler blev offentliggjort i næsten alle Aviser gennem denne Konference, og aldrig har Kirken faaet saa gode og korrekte Udtalelser i Bladene som i disse Festdage.

Kl. 4 blev der opført et interessant Skuespil »*Pionerernes Liv*«, hvori bl. a. Skikkelser som *Joseph Smith, Hyrum Smith* og *Brigham Young* forekom. Billeder fra dette Skuespil blev ogsaa offentliggjort i Aviserne.

Dagens skønneste Oplevelse var dog det store Møde Kl. 7. Adskillige af Missionspræsidenterne og *Præsident Sonne* talte. Der var en vidunderlig Aand til Stede, og de Hellige var taknemlige for de inspirerende Ord fra disse Guds Mænd. Ordene vilde hjælpe enhver, som elsker Sandhed. Sangkorene fra Esbjerg, Aarhus og København bidrog til den gode Aand med deres smukke Sange. Der var 520 til Stede ved dette Møde, et af de største, som Kirken har holdt i Danmark. Præsident Alma Petersen læste et Telegram fra *6 Aalborg-Søskende,* som i Foraaret emigrerede til Amerika. Der blev sendt et Telegram fra Hundredaarsfesten i Danmark til *Præsident George Albert Smith* med alle gode Ønsker for den store Pionerdag.

Fredag den 25. blev der om Formiddagen holdt et Møde for Præstedømmet og Kvindeorganisationerne. Nadveren blev omdelt efter at *Præsident Sonne* havde talt over Emnet »Nadveren«. Gennem Konferencens mange Møder gav Missionærerne deres Bidrag til den gode Stemning med smukke Kvartetter o. l., men den smukkeste blev dog sunget af alle Københavns Missionærer under Ledelse af *Missionær Burton* ved dette Nadvermøde. Sangen hed »*Utah I love you*«. Præstedømmet gik derefter ned i den lille Sal og Kvinderne blev i den store. Her talte alle *Missionspræsidentfruerne* saa smukt og inspirerende, at mange ikke kunde holde Taarerne tilbage.

Om Eftermiddagen blev der holdt Ledermøder for alle Kirkens Organisationer under Ledelse af Hovedbestyrelsens Præsidenter og Præsidentinder.

I Hedningernes Hænder.

Vi har set dette opfyldt i vore Dage. Efter Jerusalems Ødelæggelse blev Jøderne spredt over hele Jorden, og der blev kun 8000 Jøder tilbage i Palæstina. Jerusalem og hele Palæstina blev et Bytte for Hedningenationer. Mange Gange har fanatiske Kristne i Europa forsøgt at fravriste Hedningerne det hellige Land. Det var de saakaldte Korstog. Men alle deres Forsøg blev tilbageslaaet, og Hedningerne havde stadig Landet i deres Besiddelse — dog skal det siges, at de saakaldte Kristne var lige saa store Hedninger som dem, de prøvede at bekæmpe. Landet blev nedtraadt af disse Hedninger lige til Aaret 1917. I December 1917 drog General Allenby, England, ind i Landet med sine Styrker og besatte det uden Modstand. Landet kom i engelsk Besiddelse og har været det siden. Jeg glemte at sige noget, som jeg havde i Sinde at sige før, men det passer bedre her. Da jeg læste Mormons Bog og Esajas og lærte, at Herren forudsagde, at Hedningernes Konger skulde blive Fosterfædre til Israels Hus, gjorde det et stort Indtryk paa mig. Havde de ikke været Fosterfædre for det adsplittede Israel, og havde de ikke bragt dem i Skibe baade til U. S. A. og til Palæstina?

En jødisk Regent.

Efter at England havde besat Palæstina, og da de efter Vaabentilstanden fik Fuldmagt over Landet, sendte de en Jøde ned, som skulde være Guvernør over Landet, Sir Herbert Samuel og han havde mere Magt dernede, end Kongen af England har over England. Fra Kristi Dage og indtil Sir Samuel blev sendt til Palæstina havde der aldrig været en Regent i det Land, der var Jøde. Det er Tegn til os paa, at Herrens Ord er ved at blive opfyldt, at Hedningernes Tid er ved at naa sin Fuldkommelse. Herren gør ikke mange Ting paa en Gang. Men Tegnet blev givet ved Hedningernes Overgivelse af Autoriteten til Israels Hus. Men det vil naturligvis vare Aar endnu. »Jeg har herved Fornøjelsen paa Hans Majestæt Guvernørens Vegne at overrække Dem følgende Deklaration, indeholdende en Sympati med de jødiske

Zionisters Bestræbelser, som har været fremlagt og bifaldet af Kabinettet. Hans Majestæt Guvernøren betragter med Glæde Grundlæggelsen af Palæstina som et nationalt Hjem for det jødiske Folk og vil gøre sine bedste Anstrengelser for at lette Gennemførelsen af dette Objekt. Det bør klart forstaas, at intet maa gøres for at skade den civile og religiøse Ret af de ikke-jødiske Partier i Palæstina, ej heller den Ret eller politiske Stilling, som Jøderne nyder i andre Lande. Jeg vil være taknemlig, om De vil bringe dette til Kundskab for det zionistiske Forbund.«

Her var en Proklamation, som inviterede Jøderne til at komme tilbage til Palæstina, som nu var en jødisk Stat. Den amerikanske Kongres bekræftede denne Handling kort Tid efter. Er det ikke ogsaa betydningsfuldt, at vore Missionærer er blevet borttaget fra praktisk talt alle Lande med Undtagelse af dette Kontinent? I 3. Nephis Bog, Kap. 16, siger Herren, at han vil borttage sit Evangelium fra Hedningenationerne, dersom de ikke vil omvende sig. Israels Hus's Dag er nu for Haanden.

Indviet til Tilbagekomsten.

Palæstina blev indviet for Jødernes Tilbagekomst den 24. Oktober 1841 af Orson Hyde, men Tiden var ikke endnu paa dette Tidspunkt. Præsident George A. Smith indviede det atter i Marts 1873. I 1878 blev der dannet en Organisation af Jøder, som blev kaldt »Lovers of Zion«. Hensigten var at faa Jøderne til Palæstina. Zionist Forbundet blev dannet i 1896, og den første Konference mellem disse Organisationer blev holdt i Basel i Sveitz i 1897, og den gamle nationalistiske Aand vaagnede igen. For at komme tilbage til det, der blev sagt før, at Hedningerne skulde være Fosterfædre til Jøderne, ved De saa, at Storbritannien har ofret, ja, jeg ved ikke hvor meget, men indtil for faa Aar siden havde Nationen ofret henved 50,000,000 Pund. Et Pund er omkring 5 Dollar. Jeg har her en Rapport fra Palæstina, og den er fyldt med interessante Oplysninger. Storbritannien har brugt Millioner paa at genoprejse Landet, idet der er blevet

bygget Gaarde, plantet Vinplantager, Frugthaver, bygget Kanaler, Reservoirer, Hydroelektriske Kraftstationer over hele Landet samt Oprettelsen af Industrier. Andre Arbejder blev ogsaa sat i Gang. Storbritanniens og Amerikas Skibe har bragt disse Folk tilbage til deres oprindelige Hjem. Selv om Herren har tilladt, at England skulde straffes for sine Synder, saa vil Han, tror jeg, ikke lade det gaa helt til Grunde, for det har stadig en Mission i at udføre Herrens Arbejde i denne store Genopretning.

Palæstina i Dag.

I Begyndelsen af Aaret 1914 var der omkring 80,000 Jøder i Palæstina. Det har gaaet hurtigt med at vende tilbage lige siden. I 1925 var der over 121,000, og ti Aar senere var der op til 400,000. Fremgangen i Landbruget, Frembringelsen af forskellige Produkter og Udviklingen af de naturlige Hjælpekilder har naaet bemærkelsesværdige Proportioner. Der er blevet oprettet Skoler og Universiteter. Vingaarde, Frugthaver og Gaarde opstaar over hele Palæstina. Det Landomraade, som er Jødernes Eje, er naaet fra 844,000 dunums i 1925 til 1,332,000 dunums i 1936. (1 dunum er lig ¼ acre, 1 acre er lig ca. 0,4 Hektar). Der er nu mere end 200 Landsbyer indeholdende ca. 100,000 Mennesker. Nu er By-Befolkningen mere i Udvikling. Tel Aviv, en fuldstændig jødisk By med mere end 150,000 Indbyggere, havde mindre end 200 Huse og 2000 Indbyggere i 1914. Andre Byer er rejst, og gamle Byer er blevet udviklet. Haifa havde i 1936 en Befolkning paa 100,000 Indbyggere.

Jødernes Tilbagekomst.

Vi ser saaledes, at siden Deklarationen i 1918 er Jøderne vendt tilbage i stort Antal, opmuntret af baade England og de Forenede Stater. Profetierne er i hurtig Opfyldelse. De tilbagevendte Jøder tror kun delvis paa Jesus Kristus. De er villige til at akceptere ham som en stor Profet blandt Israels og Judas Profeter, men ikke som deres Forløser Messias. Naar Herren skal komme til dem i Egenskab af Frelseren,

skal Landet være belejret. Jerusalem vil være omringet af sine Fjender. Der vil blive et stort Jordskælv, og Oliebjerget vil revne i to Dele, og der vil danne sig en Dal, til hvilken Folket i Byen vil flygte for at komme i Sikkerhed.

Henvisninger til Missionærer.

Dette Kapitel henviser klart til Udsendelsen af Missionærer til de Nationer, som er adspredt og splittet. Et Banner er opløftet paa Bjergene, og Arbejde har gaaet for sig i 100 Aar. Ingen andre end de sidste Dages Hellige forstaar dette Kapitel, men vi, de sidste Dages Hellige, kan se, hvordan det er blevet opfyldt. Israels Adspredelse har foregaaet i mange Afsnit. Jeg vil oplæse et eller to af dem. Først fra det 4'de Kapitel af femte Mosebog, fordi dette sker forinden Israel tog Palæstina i Besiddelse. Vi ved, at Moses og nogle af de ulydige, som kom fra Ægypten fik ikke Tilladelse til at gaa over Jordan, fordi ogsaa han knurrede og beklagede sig ved en Lejlighed. Dette var, hvad Moses sagde til Israel:

»Herren vil splitte Eder mellem Folkene, og kun nogle faa af eder skal blive tilbage blandt de Folkeslag, Herren driver eder hen iblandt. Der skal I komme til at dyrke Guder, der er Menneskehænders Værk, Træ og Sten, som hverken kan se eller høre, spise eller lugte. Der skal I saa søge Herren Din Gud, og Du skal finde ham, naar Du søger ham af hele Dit Hjerte og hele Din Sjæl. I de sidste Dage, naar Du er i Nød, og alle disse Ting kommer over Dig, skal du vende om til Herren Din Gud og adlyde hans Røst. Thi en barmhjertig Gud er Herren Din Gud; han slipper Dig ikke og lader Dig ikke gaa til Grunde, og glemmer ikke Pagten med Dine Fædre, som han tilsvor dem.« 27—32 Vers.

I dette Kapitel forudsiges der, at de vil blive adsplittet, hvis de ikke adlyder, men der bliver dem ogsaa lovet, at i de sidste Dage (i den danske Bibel staar der ganske vist »i de kommende Dage«, hvilket er en Fejloversættelse), naar de omvender sig fra deres Ondskab, vil Herren høre dem igen. Tiden for, naar dette vil ske, bliver altsaa udpeget i dette Kapitel.

Klokken 6 præcis samledes en smuk og festklædt Forsamling til Fredagens store Oplevelse: »*Gult og grønt Bal*«. Følgende Kandidater var opstillet: *Ellèn Hyllen Sørensen,* Aalborg, *Erna Andersen,* Odense, *Ida Wolert Nielsen,* Aarhus, *Jytte Christensen,* København, og *Oda Nielsen,* Esbjerg. Efter en March, hvor Kandidaterne blev præsenteret, tog de hver en lille Kuvert bundet til lyserøde Nelliker. I en af Kuverterne laa en lille Seddel med Ordet »Dronning«. *Ellen Hyllen Sørensen,* Aalborg, blev Missionsdronning, og paa den smukt pyntede Scene stod de 5 Kandidater, da Tæppet gik fra, og nu traadte Dronningen hen til *Præsident Alma Sonne,* som kronede hende, hvorefter hendes fire Hofdamer lagde Dronningekappen om hendes Skuldre. Saa satte Dronningen sig paa sin Trone, og alle de danske Hovedbestyrelser gik op og overrakte hende en Hyldestbuket. Ligeledes Repræsentanter for de danske Missionærer *Karen Jørgensen* og *Børge Andersen.* Som Hyldest fra Sverige overrakte det svenske *Missionspræsidentpar Eben Blomquist* og *Frue* Blomster, og som Repræsentanter fra Amerikanerne blev Blomsterne overrakt af vort eget *Missionspræsidentpar Alma L. Petersen* og *Frue.*

Der blev udført smukke Balletdanse af Søster *Inge Nielsen* og Søster *Majken Andersen,* København, hvorefter Dronningen aabnede Ballet, der varede til Kl. 11. Der var 250 til Stede.

Lørdag Morgen gik Turen »Ud i det Blaa«, d. v. s. med Toget til Virum og derfra med Sejlbaade op gennem den skønne *Furesø* til *Frederiksdal.* 3 Baade var fæstet sammen, og der blev sunget og raabt fra den ene til den anden. Desværre blev der alt for lidt Tid til at lege og spadsere gennem de skønne Steder, men alle Missionærerne og Præsidenterne skulde være tilbage Klokken 3 til Missionærmøde. Men alene for den skønne Sejltur blev denne Dag en Oplevelse. Kl. 4 begyndte Missionærmødet, og det varede godt 4 Timer og fortsatte derefter om Mandagen, hvor det varede i godt 6 Timer. *Alle 115 Missionærer og Præsident og Søster Sonne, Præsident og Søster Alma Petersen* bar Vidnesbyrd. Det var meget skønne og indholdsrige Møder.

Søndag Morgen den 27. Juli blev Søndagsskolen og Primary repræsenteret. Det var sødt og inspirerende at høre de smaa Børn tage Del.

Om Eftermiddagen blev der holdt et stort Møde, hvor de unge konkurrerede i Sang og Tale. En københavnsk Trio bestaaende af *Søstrene Ruth Jensen, Runa Jensen* og *Grethe Wolerth Nielsen* vandt i Sangkonkurrencen, medens *Jenny Nielsen,* Aalborg, vandt i Talekonkurrencen.

Søndag Aften blev saa det sidste store Konferencemøde afholdt. Det blev overværet af 479 Mennesker. Vidunderlige Taler, skøn Musik og Sang. *Præsident Sonne* talte om, hvad det vilde sige at være Medlem af Kirken, og opfordrede enhver til at tage Vare paa og paaskønne de Velsignelser, som blev givet gennem Medlemsskabet af Jesu Kristi Kirke.

De Hellige i Danmark har lært at elske *Præsident og Søster Alma Sonne,* og denne Hundredaarsfest vil være et af de skønneste Minder blandt Medlemmerne. Det var den største Konference, der nogensinde har været holdt i Danmark af Jesu Kristi Kirke.

Vi vil herigennem rette en Tak til alle Søskende Landet over, som har været os behjælpelige med denne Fest. En særlig Tak til Hovedbestyrelserne og til de lokale Foreninger i København. Der har været gjort et vidunderligt Arbejde, og Herren vil velsigne enhver derfor.

Inger Bukke.

Sætternissen paa Spil

Vi gør her opmærksom paa en Fejl, der har indsneget sig i Juli Nummeret. Side 57 i Artiklen »Data i Kirkens Historie« staar der:

1901: Den 11. Okt. døde Præsident Lorenzo Snow og han efterfulgtes af Præsident Heber J. Grant.

Dette er forkert. Der skulde staa:

1901: Den 11. Okt. døde Præsident Lorenzo Snow og han efterfulgtes af Præsident Joseph F. Smith. Joseph F. Smith døde i 1918 og efterfulgtes af Præsident Heber J. Grant.

Kredslærernes Budskab
August 1947

De sidste Dages Helliges Hjem.

Den kæreste Plet for mig paa Jorden er mit Hjem, mit dejlige Hjem.

— — —

Nedenstaaende Bemærkninger er blevet givet af Apostel L. Richards for en Del Aar siden. Vi haaber, at de vil indgyde dem, der læser dette Budskab, værdifulde Tanker med Hensyn til deres Hjemmeliv:

Vor Mission blandt Folket er i deres Hjerter at skabe et Ønske efter at gøre Verden lysere og Hjemmene en Hvilens, Fredens og Tilfredshedens Havn.

Hvad vilde det gavne os, hvis vi vandt den ganske Verden, men mistede en af disse kostbare Sjæle, der er blevet givet os.

Det er vor Pligt at skænke vore Børn et Hjem, som de vil paaskønne og ære; det skulde for dem være det bedste Sted paa Jorden.

Hersker der i vore Hjem Kærlighed, Tillidsfuldhed og Forstaaelse?

Tillader vi Kærligheden til Rigdom overskygge vort Hjemmeliv?

Indvier vi saa megen af vor Tid til Forretning og andet Arbejde uden for Hjemmet, at vi derved forsømmer vort Hjem og vor Familie? Hvis det er Tilfældet, vil vi ødelægge alt, som vi har kæmpet for, thi den eneste virkelige Lykke opnaas gennem Familielivet.

Tillid, Sympati, Kærlighed og Forstaaelse vil opelske en Aand, der vil udrette forunderlige Ting i Hjemmet. *Prøv det.*

Lad os gøre vore Hjem til et Sted, hvortil vore Børn kan bringe deres Kammerater, og lad os slutte os til dem; lad os invitere vore Naboer og besøge deres Hjem, og lad os prøve at fremelske en bedre Forstaaelse mellem vore Medmenne-

sker, saa de gennem os kan blive tiltrukket af Evangeliets Plan, der gør vore Hjem til et Hvilens Sted og et typisk Sidste Dages Helliges Hjem.

Efteraarskonferencen i Den danske Mission

Sept. og Okt. 1947.

Esbjerg den 27., 28. og 29 September.

Aarhus den 4., 5. og 6. Oktober.

Aalborg den 11., 12. og 13. Oktober.

Odense den 19. og 20. Oktober.

København den 24., 26. og 27. Oktober.

Fra Missionsmarken

DAAB:

AALBORG: Den 7. Juni 1947 blev Helge Preben K. Nielsen døbt af Niels Nielsen Clark, Haandspaalæggelse af samme. Leo Eli Christiansen blev døbt af Ephraim Hansen, Haandspaalæggelse af Valdemar Gerlach.

SILKEBORG: Den 13. Juli 1947 blev Morten Jens Carlsen døbt af Jens C. M. Carlsen, Haandspaalæggelse af Svend Aa. Jensen.

AARHUS: Den 13. Juli 1947 blev Maren Christiansen døbt af Enoch G. Henriksen, Haandspaalæggelse af samme.

Vi ønsker ovenstaaende Søskende til Lykke og hjertelig Velkommen i Kirken.

ORDINATION:

AALBORG: Den 10. Juni 1947 blev Ingemann Holm Bendtsen ordineret til Ældste af Missionspræsident Alma L. Petersen.

DØD:

KØBENHAVN: De n20. Juli 1947 afgik Søster Johanne Mathiasen ved Døden. Søster Mathiasen blev 87 Aar gammel. Ære være hendes Minde.

MISSINÆRANKOMSTER:

Den 10. Juni 1947 ankom Dean Berry, beskikket til at arbejde i København. *Den 17. Juni 1947* ankom Orson R. Christensen, beskikket til at arbejde i Randers. Bill Freeman Jensen, besk. til at arbejde i Randers.

Den 1. Juli 1947 ankom følgende: Søster Eliza Petersen, København, Lillian Petersen, København, og Victor Petersen, beskikket til at arbejde i Odense.

Den 15. Juli 1947 ankom følgende: Calvin N. Ashton, besk. til at arbejde i Skive. Theo D. Andersen, besk. til at arbejde i Nyborg. Kenneth P. Andersen, besk. til at arbejde i Herning. Wilford Beesley, besk. til at arbejde i Vejle. G. Marion Hansen, besk. til at arbejde i København. Jay E. Jensen, besk. til at arbejde i Hobro. Hal A. Ludlow, besk. til at arbejde i Ringkøbing. James Langford, besk. til at arbejde i Viborg. Dale Campbell Le Cheminant, besk. til at arbejde i Aarhus. Robert Franklin Merrill, besk. til at arbejde i Kobenhavn. Donald King, besk. til at arbejde i København. Mark Shurtleff Robertson, besk. til at arbejde i Sønderborg. Grant A. Stucki, besk. til at arbejde i København. William L. Soelberg, besk. til at arbejde i København. Mach Thalmann, besk. til at arbejde i København. Viggo F. Victor, besk. til at arbejde i København. Wayne W. Clark, besk. til at arbejde i Aarhus.

AFLØSNINGER:

Den 20. Juni 1947 blev Ephraim Hansen og Eva Hansen, Aalborg, afløst. Den 1. Juli 1947 blev Sylva Petersen, Kobenhavn, og Rita Bukke, Kobenhavn, afløst. Den 15. Juli 1947 blev Frank Sandberg, Thisted, afløst. Den 1. Aug. blev Lars P. Jensen, Randers, afløst. Den 25. Aug. 1947 blev Karen Jorgensen, Aarhus, og Irene Holm Nielsen, Aarhus, afløst.

FORFLYTTELSER:

Den 1. August 1947 blev følgende Missionærer forflyttet: Reed Robert Durtschi fra København til Hobro. Frank W. Jensen fra København til Skive. Keith Karren fra Kobenhavn til Sønderborg. Lyle H. Petersen fra Kobenhavn til Nyborg. Sherman W. Lundgren fra København til Ringkøbing. Dean Salversen fra Kobenhavn til Herning. Delbert Nels Cromwell fra Aarhus til Viborg. Ashby Nelson fra Aarhus til Vejle.

Den 25. August 1947 blev Olga Jensen, Esbjerg, flyttet til Aarhus. Anna Larsen, Esbjerg, flyttet til Aarhus.

Den 1. August blev Biskop Christian Jensen, Nakskov, beskikket som omrejsende Missionær i den danske Mission.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS

Jeg lukker Ufred af Hjertet ud,
hengiver mig i Stilhed helt til Gud,
nyder Nadveren, som han har bragt,
og slutter med ham fornyet Pagt.

KORLEKTIER

1. Søndag: (Salm. 34 : 12): — Kommer, I Børn, høre mig, jeg vil lære eder Herrens Frygt.

2. Søndag: (Ap. Ger. 5 : 29): — Men Peter og Apostlene svarede og sagde: Man bør adlyde Gud mere end Menneskene.

3. Søndag: (Johs. Evang. 13 : 34): — Jeg giver eder en ny Befaling: I skulle elske hverandre, at ligesom jeg elsker eder, skulle ogsaa I elske hverandre.

4. Søndag: (Johs. Evang. 14 : 21): — Den, som har mine Befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig. Men den som elsker mig, skal elskes af min Fader, og jeg skal elske ham og aabenbare mig for ham.

Naar vi samles il Møde, vær i Andag med Gud, i Stilhed afsend en Bøn, thi du er Herrens Brud. Lad Orglets Toner kalde et fredfyldt Sindelag frem, af Hjertets Dyb, til Herrens Velbehag.

INDHOLD:

	Side
Vore Hustruer og Mødre	126
Hundredaarskonferencen	129
Sætternissen paa Spil	132
Kredslærernes Budskab	133
Efteraarskonferencen i Danmark	134
Fra Missionsmarken	134
Søndagsskolen	136
Tidernes Tegn	37

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet, København.